

истинно-добры, тогава земя-та бы была настоящій рай.

Марія, като влѣзла въ дома-тъ Захаріинъ, поздравила Елисаветъ. Кога чула Елисавета гласа на Прѣсвятаяхъ Маріяхъ, тогава младенца-тъ ся разигралъ въ неѣхъ. Елисавета ся исполнила съ Духъ Святъ и велегласно воскликнула: „Откъдѣ за мене такова благополучіе, да дойде Майка-та на Господа моего при мене? Чтомъ дойде гласа-тъ ти до уши-тъ ми, и младенца-тъ ся разигра отъ радость въ утробѣ-тъ ми. Блажена си Ты, че си повѣрвала (думы-ты на Ангела); зачтото ще ся свърши всичко-то, что ти е обѣщано отъ Господа“.

Марія, на коѣто сърдце-то ся много умилило отъ тѣя думы, казала: „Величи душа-та ми Господа, и возрадова ся духа-тъ ми за Бога Спаса моего! Той погледна на смиреніе-то на своѣхъ-тъ рабѣхъ, и отсега ще мя ублажавать вси-къ-тъ народы. Всемогущій мя возвеличи! Свято е имя-то Му. Негова-та милость е отъ рода въ родъ на оныя, които ся боѣхъ отъ Него. Той яви силѣхъ-тъ на рѣкѣхъ-тъ Си; Той уничтожава замыслы-тъ на горды-тъ; Той воздига смиренны-тъ! Той обогатява сиромасы-тъ, а богаты-тъ отпуска празды. Той е вспомянулъ Свои-тъ милости камъ Авраама и камъ сѣмя-то му до вѣка“.

Прѣсвятая Марія прѣсѣдѣла съ Елисаветъ около три мѣсяцы и послѣ ся върнула въ кѣщѣхъ-тъ си.

ГЛАВА IV.

Рождество-то на Святаго Іоанна Прѣдтечѣхъ.

На Захаріяхъ и на Елисаветъ ся родилъ сынъ, както было прѣдречено отъ Ангела. Супругы-тъ пріели младенца, като даръ Божій, со сѣрдечнѣхъ благодарность, но Елисавета имала още и другѣхъ причинѣхъ да ся радва; зачтото въ него время бездѣтна жена была прѣзираема отъ всѣкого. Цѣлый